

Використані джерела

1. Васюк Н.О. Світовий досвід підготовки сучасних менеджерів системи охорони здоров'я (огляд літературних джерел). *Державне управління*. 2012. №1. С.21– 26.

Триснюк Марія

(науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Мельник А.Ф.)

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНИХ ЗАСАД УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Процес удосконалення інституційного забезпечення управління земельними ресурсами вимагає створення цілісної системи земельного законодавства. Частина діючих земельних правових норм застаріли і вичерпали себе, багато з них носять суперечливий характер. Значна кількість земельних правових норм розпорошені в інших нормативно-правових актах та часто змістовно суперечить у різних юридичних джерелах. На наш погляд, це певною мірою дає можливість маніпулювання законодавчими нормами та уникнення покарання за недотримання вимог законодавства.

На сьогодні значну частину функцій держави в галузі земельних відносин взяли на себе органи місцевого самоврядування. З позиції держави, як суб'єкта управління, одним із найважливіших її стратегічних завдань є виділення у складі земельного фонду країни земель загального призначення, забезпечення управління використанням цих земель і збору відповідних платежів у державний бюджет.

На сьогодні аналіз діяльності сільськогосподарських підприємств вказує, що проведена зміна їх організаційно-правових форм не привела до зростання загальної ефективності виробництва, оскільки ціни на засоби виробництва сільськогосподарської продукції

зростали вп'ятеро швидше, ніж ціни на продукцію сільського господарства. На умовах правонаступництва працює лише 20 відсотків господарств, які адаптувались до сучасних економічних умов [1]. Однак, характерна на нинішньому етапі безтоварна форма виробництва значною мірою обумовлює низьку ефективність аграрного сектора економіки України.

Аналіз існуючої в Україні системи земельних платежів демонструє, що земельними платежами охоплено половину земельного фонду, ставки платежів низькі, а кошти від земельних платежів використовують не на цілі земельного розвитку. На наш погляд, система платежів за землю, крім земельного податку та орендної плати, повинна включати одноразові платежі за зміну цільового використання сільськогосподарських угідь, та збори від трансакцій із землею. За дослідженнями економістів, перехід на нову систему платежів за землю дасть змогу збільшити щорічні обсяги до 40 – 50 млрд. грн., у тому числі: за землі міст і селищ – до 20 млрд. грн.[2]

Світовий досвід переконливо засвідчує, що найдієвішим інструментом земельних перетворень є створення інституту спеціалізованих земельних банків. Раціональне кредитування сільськогосподарських виробників, індивідуального житлового будівництва в сільській місцевості можна забезпечити, створивши Український національний земельний банк [3]. Удосконаленню земельних відносин і поживавленню земельного капіталу за нинішнього перехідного стану української економіки можуть сприяти інституціональні заходи щодо формування мережі земельних іпотечних банків за активної участі держави, створення системи законодавчого захисту прав на земельну власність, формування єдиної системи державного земельного кадастру і реєстрації прав на нерухомість.

За оцінками економістів, із України за кордон щороку вилучають понад 50 млрд. доларів, причому переважна частина коштів припадає на ресурсні (рентовикористовуючі) галузі, пов'язані і з

землею [4]. Такі втрати стали можливими через помилки приватизації, пов'язані з передачею ренти, що належить державі, землекористувачам і надрокористувачам і посередникам за корупційними схемами.

Реалізація окреслених заходів дасть змогу ефективно використовувати величезний земельно-ресурсний потенціал України, обрати правильний напрям у вирішенні складних проблем глобального масштабу: екологічної, продовольчої, сировинної, просторової.

Використані джерела

1. Гірняк В. Земельні ресурси як об'єкти комунальної власності міста. Підприємництво, господарство і право. 2019. №5. С.175-179
2. Уряд передав 1, 46 млн. га землі за межами населених пунктів у власність 659 ОТГ. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/10381>.
3. Бусуйок Д.В. Управлінські та сервісні правовідносини в земельному праві України: монографія. Київ: Ніка-Центр, 2017. 352 с.
4. Управління земельними ресурсами: навчальний посібник / Г.І. Шарий, В.В. Тимошевський, Р.А. Міщенко, І.А. Юрко. Полтава: ПолтНТУ, 2019. 172.

Харів Мар'яна

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Круп'як Л.Б.)

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЗМІСТОМ РОБІТ В ПРОЦЕСІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ НАСЕЛЕННЮ

Адміністративні послуги населенню посідають особливе місце в територіальних громадах, оскільки на їхній основі відбувається взаємне збагачення теорії і практики управління. За допомогою адміністративних послуг керівна система реалізує правила дій та поведінки, що є обов'язковими для всіх керованих об'єктів, які безпосередньо підпорядковуються цій системі, узгоджує, об'єднує, координує й регулює їхню діяльність у часі та просторі, забезпечує ритмічний та безперервний розвиток у певному напрямку, виходячи з поставлених завдань і цілей [1]. В цьому контексті доцільним є